בע"ה ה' באדר תשע"ז
03/03/2017
גליון מס' 2988

עלים
עלון קביוץ סעד

פרשת תרומה

"..מאת כל איש אשר ידבנו לבו **תקחו את תרומתי" (שמות כ"ה,ב').**

קודם ידבנו ליבו **ורק אחר כך** תקחו **את תרומתי. התנאי החשוב בתרומה הוא – שתתחיל בבסיסה ברצונו הטוב של התורם, ולא כתוצאה ממניפולציה מצד המתרים.**

המתרים מחוייב בשקיפות מלאה - מהם המשאבים האמיתיים הנדרשים לתרומה: "וזאת התרומה אשר תקחו מאיתם - זהב וכסף ונחושת.." (כ"ה, ג').

ולמה בדיוק היא משמשת: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (ח').

(עיון בפרשת השבוע)

שיעור פרשת השבוע: שרה עברון

שבת פרשת תרומה		ימי החול	
הדלקת נרות	17:20	זמן תפילין /טלית	05:09←05:16
מנחה 14:00	17:30	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	08:56←08:59
מנחה 12:30, 13:30	17:20	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה וערבית	17:30
לימוד "מדור לדור"	17:40	שקיעה	17:46←17:41
צאת השבת	18:16	ערבית	20:10

אחות תורנית: דורית רידר

שבת שלום

פרשת תרומה – מקדש, תרומות וקהילות חו"ל

פרשת תרומה מתחילה במילים: "**דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִקְחוּ-לִי תְּרוּמָה**..." (שמות כ"ה, ב'). תרומה למי? תרומה למה?

אחת התובנות המרשימות ביותר שחווינו ביציאה לשליחות נוגעת דווקא להתנהלות הכלכלית של הקהילה. בארה"ב ישנה הפרדה מוחלטת בין דת למדינה, ואין תמיכה ממשלתית בארה"ב בקהילות היהודיות. אין תקצוב, אין מענקים ואין משרד לשירותי דת. כל מה שקהילה רוצה – היא צריכה לגייס כספים וליצור בעצמה. מקווה, בית כנסת, גן ילדים, בית ספר, בית קברות או כל מוסד יהודי או חינוכי אחר מגיע מתרומות. למשל, בתי הספר היהודיים הם פרטיים, הם לא מקבלים שום תקצוב מהמדינה ולכן שכר הלימוד יקר מאוד. הדבר מורגש היטב במספר אירועי התרמה מרכזיים לאורך השנה.

הפסוק ממשיך "...**מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ, תִּקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי**." (שמות כ"ה, ב') כל אחד תורם היכן שהוא יכול, למשל, בכל שבת יש קידוש, ואותו מממנים "קידוש ספונסר". אופי הקידוש, סוגי המטעמים והסגנון נקבע על ידי התורמים של אותו השבוע. ייתכן חיבור של כמה אירועים, מלידות ובר מצווה, ימי הולדת, דרך חתונות וזכייה במלגות מיוחדות או סיומי תארים ועד ימי זיכרון. תורמי הקידוש בדרך כלל עומדים מול הקהילה לאחר התפילה ומסבירים על הסיבה שלהם לתרומת הקידוש, ולאחר מכן מקדשים. לפעמים חברי קהילה מממנים את הקידוש כ"הכרת הטוב לקהילה", ולא על מנת לציין אירוע מיוחד בחייהם. אציין שגם כאשר שם התורם מפורסם, לעולם לא מפרסמים את הסכום שנתן, כדי שכל אחד יוכל להמשיך ולתרום כפי יכולתו, ולא בהשוואה לאחרים.

כמובן שתרומה מתבצעת גם בדרכים שאינן כספיות – התנדבות למען הקהילה, לימוד שיעורים בבית הכנסת וכדומה, וכל אחד מוצא את המקום והדרך שלו לתרום, כפי ש**יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ**.

עפרה ואליאב גולדברג

(ברקלי קליפורניה)

תענית אסתר (מוקדמת) ו"זכר למחצית השקל"

תענית אסתר:

א. בשנת נס ההצלה של היהודים מגזירות המן, היה יום י"ג באדר יום המלחמה בשונאי ישראל. מנהג ישראל הוא להתענות ביום מלחמה כדי לבקש עזרה ולעורר רחמי שמים. זכר לתענית שהתענו היהודים בשנה ההיא, נהגו להתענות בכל שנה ביום זה. יש בתענית גם זכר לשלושת ימי הצום שציוותה אסתר על כל יהודי שושן (שו"ע או"ח סי' תרפו, ב ובמ"ב שם ס"ק ב).

ב. כשפורים חל ביום ראשון בשבוע, **מקדימים את 'תענית אסתר' ליום חמישי** (י"א באדר).

ג. נשים מעוברות ומיניקות פטורות מתענית זו. גם נשים שנמצאות בתוך 24 חודשים ללידה – פטורות מהתענית (סי' תרפו, ב).

ד. חולה אפילו שאין בו סכנה – לא יתענה (שם).

"זכר למחצית השקל":

א. בזמן בית המקדש היו נותנים כל איש ואישה מחצית השקל לקופת המקדש. כסף זה שימש לקניית קרבנות ציבור. ההכרזה לציבור להביא מחצית השקל נעשתה בר"ח אדר כדי שבר"ח ניסן יהיה אפשר להביא את קרבנות הציבור מהמגבית החדשה (משנה שקלים א, א).

ב. המנהג כיום הוא לתת 'זכר למחצית השקל' בזמן מנחה של 'תענית אסתר' כדי להוסיף ולהרבות בצדקה ביום התענית. לכן גם כשהתענית מוקדמת ליום חמישי נותנים 'זכר למחצית השקל' ביום התענית (כף החיים סי' תרצ"ד אות כה). את הכסף נהגו לחלק לצרכי צדקה ותלמוד תורה (תרצד, א).

ג. מנהג האשכנזים - מכיוון שבפרשת שקלים כתובה המילה "תרומה" 3 פעמים, נהגו לתת עבור כל אחד מבני הבית **שלושה חצאי שקלים** של המטבע המקובלת במדינה (למשל – משפחה בת 6 נפשות תתן 9 ₪). מנהג הספרדים - לתת עבור כל אחד מבני הבית מחצית השקל כערך השקל שבתורה. כיום סכום זה שווה בערך ל 25 ₪ (למשל – משפחה בת 6 נפשות תתן 150 ₪).

ד. אם מחלקים את כספי מחצית השקל ביום הפורים מקיימים בכך גם את מצוות מתנות לאביונים (שם, ביאור הלכה ד"ה ליתן לפחות).

הרב ארי סט

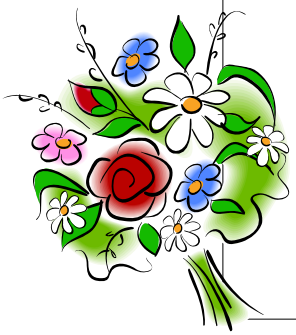

לעידית ולנחום לנדאו ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה

בת לשירית ולאבישי מעודה

שתגדל לשמחה ולנחת!

ליהודית אפשטיין מזל טוב להולדת הנינה

נכדה לאפרת ולעודד בר-שלום, בת לתהילה ולאלעד בר-שלום

שתגדל לאושר ולנחת!

לשרה רבלין מזל טוב להולדת הנינה – אודיה

נכדה לאסף ע"ה לרותי תבדל"א רבלין

בת למעיין ולדרור רבלין

שתגדל לנחת ולאושר!

מתנות לאביונים – פורים תשע"ג

"מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה שנאמר (ישעיהו נ"ז) 'להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים'" (רמב"ם, הלכות מגילה ב, יז)

השנה, כבשנים עברו, לקראת חג הפורים הבעל"ט נתאגד יחד ונקיים את מצוות 'מתנות לאביונים' בקהילתנו בצורה הראויה. עיקרה של מצווה הוא לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים (כך דייקו חז"ל מלשון הפסוק במגילת אסתר ט, כב: '... וּמַתָּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים'. 'מתנות' – בלשון רבים, וכן 'אביונים') על מנת שיוכלו גם הם להנות ולשמוח בחג, ולקיים את מצוות סעודת הפורים כהלכתה.
כסף הניתן בקופת הצדקה בחג הפורים, ומחולק לנזקקים לאחר החג – פספס את ייעודו. לכן, נתחיל לאסוף את הכסף בהקדם, על מנת שהכסף יהיה בידינו בצורה מרוכזת, לפני פורים. בכסף שייאסף נקנה מוצרי מזון שונים, ונארוז אותם בצוותא, הורים וילדים, כסלי מזון ביום חמישי, "תענית אסתר". כך נוכל להרגיש שותפים מלאים בעשיית המצווה עצמה, ולא להסתפק רק במתן הכסף. את סלי המזון נחלק למשפחות נזקקות ביום הפורים עצמו, יום ראשון, בשיתוף עם מחלקת הרווחה במועצה וכל אשר ידבנו ליבו. בעקבות הצלחת הפרויקט בשנה שעבה, ביקשה מאיתנו הפעם מחלקת הרווחה להגדיל את מספר סלי המזון.

חג פורים בקיבוץ הוא חג רווי אירועים ופעילויות. עם כל זאת ראוי ונכון שבאמצעות מצוות מתנות לאביונים יורחבו מעגלי שמחת החג הקהילתיים וישפיעו על מעגלים רחבים יותר, ובעז"ה תתעצם השמחה גם אצלנו – הנותנים, כדברי שלמה במשלי (יח, טז): "מַתָּן אָדָם - יַרְחִיב לוֹ".

הדרך הפשוטה להעביר כסף היא לחייב את מספר התקציב שלכם עם הפתקים הירוקים. על הפתקים יש לציין את הסכום הרצוי ולכתוב "עבור מתנות לאביונים". כסף מזומן ניתן להעביר ישירות לרב ארי. את סכומי הכסף שייאספו בקופת בית הכנסת במהלך חג הפורים נוסיף לתרומות שיחולקו לקראת חג הפסח. הודעה מדויקת על הכנת סלי המזון וחלוקתם תבוא בהמשך.

ועדת צדקה והרב ארי

הודעה מאחסן "יד שניה"

- לקראת חג הפסח, הקדימו בבקשה להביא את הבגדים המיותרים למחסן "יד שניה".
- הבגדים שאתם מביאים אמורים להיות נקיים ומקופלים.
- גם בגד נקי המיועד לנצרכים, אמור להיות מקופל, כך שלא ייראה כסמרטוט.

יהודית אוסנגון – "יד שניה"

משנכנס אדר–

ביום ראשון – ארחנו את ימימה עברון במסגרת פרויקט "בנים מספרים", תחת ארגונם המסור של 'צוות 70'. כיאה לראש חודש אדר, עסקה ההרצאה בנושא משמח במיוחד – "לידה". וכבר כתב רבי יהושע (סובול): "ילדים זה שמחה!" כך שאת מצוות "משנכנס אדר..." קיימנו כדת וכדין. אלא מאי? נאמר גם: "בעצב תלדי בנים"... ועל כך בדיוק דיברה ימימה – כיצד יכולה היולדת לצמצם את צער הלידה ולמצוא בתוכה את הכוחות להתמודד עם הפחד והכאב. גם לאמונה מקום נכבד בטכניקת ההרפיה וכבר נאמר בתהילים מ"ו: "הרפו ודעו כי אנכי ה'..", בהמשך מדווחת מיכל הימן. נסכם שלאחר צמצום הגורמים במשוואה, החלפנו באותו הערב את "מרבים בשמחה" ב "מצמצמים בכאב"...

ביום שני – בבוקר, נכנסנו לחדר אוכל עליז ומקושט עליו טרחו ערב קודם חניכי סניף בני עקיבא. גם מדריכות חברת הנוער עטו פאות ונוצצים, ובכל זאת משהו בשמחה היה חסר... חברנו היקר, יעקב פרידמן שמקבל את פנינו בחדר האוכל בכל שנה מדי אדר, בפנים מאופרות ובכובע ופאה ססגוניים, נעדר השנה ממקומו, עקב פצע בעָקֵב... נאחל ליעקב רפואה שלמה, נעקוב אחר בריאותו ונקווה שבעת כתיבת שורות אלו, מודד יעקב את כובעיו ושאר אביזריו אשר ישרתו אותו במהלך הימים שנותרו עד לפורים.

מחסן התחפושות בניהולה המסור של שחר סמיט, נכנס להילוך גבוה. על שבילים, החלו הילדים לפזם את הלהיטים מההצגה המתבשלת, ובתיבות הדואר קיבלנו לבבות שוקולד הדבוקים לפתק צהבהב ועליו כמה משפטי מפתח העוסקים בענייני הלב... קצב הספוילרים (מידע אודות היצירה) החל לתפוס תאוצה לקראת החגיגה המתקרבת...

ביום שלישי – במהלך פרסומו של דוח מבקר המדינה על מבצע "צוק איתן", קיבלנו תרגול חצי יבש בהתראת צבע אדום, שהתברר בדיעבד כטעות בזיהוי... ואולי מדובר ב'טעות פרודיאנית' (שגיאה שיש בה משמעות עמוקה) שנועדה להזכיר לנו שבמקום להיות חכמים בדיעבד, עדיף לנו להקדים ולהיערך לעתיד...

ביום חמישי – בבוקר, גילינו על כמה מהשבילים 'אבנים צהובות' שאותן הדביקו בחשאי תלמידי החטיבה. השמועה מספרת שמי שיתמיד ללכת לאורכן, יגיע עד לביתו של הקוסם מארץ עוץ השוכן בעיר האיזמרגד...

יורם קימלמן

לידה בשיטת "קיי"

במסגרת "בנים מספרים" לשנת ה-70, שמענו ביום ראשון בערב את שיחתה של ימימה עברון בנושא: לידה בשיטת "קיי". ימימה, אשר עברה לאחרונה לגור בבאר שבע, מדריכה נשים לקראת לידה, כיצד להגיע ללידה יותר נינוחות ולחוות לידה ללא כאבים, או כמעט ללא כאבים.

המטרה בשיטת "קיי" היא, להתחבר אל המשאבים הפנימיים שלך בכלל ואל הכוחות שאת צריכה לקראת הלידה בפרט.

הטיפול בשיטה זו הוא גופני ונפשי, ויש בו שימוש בדמיון מודרך המשלב בין טכניקות להרפיה עמוקה, עבודה עם התת מודע ושימוש בשפה ליצירת מציאות. השיטה עוזרת להגיע ללידה רפויה ורגועה - דבר המקדם את הלידה באופן משמעותי, לשלוט בכאב, וליצור מציאות חיובית של לידה קלה (עד כמה שניתן להתקרב להגדרה זו).

לדבריה, המחשבה על כך שלידה זה דבר כואב, היא בבחינת נבואה המגשימה את עצמה, מה שגורם לאישה להגיע ללידה כאובה ומפוחדת, ובעקבות כך להתכווץ ולמנוע מצוואר הרחם להיפתח.

על החלק של ההרפיה, האישה מתאמנת במשך כמה שבועות מידי יום, על מנת להיות מיומנת, כך כשתגיע לרגע האמת, תהייה מורגלת ותשלוט במצב ובעצמה.

יישומים נוספים של שיטה זו הם עזרה בהיפוך עובר, לידה טבעית לאחר ניתוח קיסרי וקידום לידה שמתעכבת.

עד כה, כל המדריכות ללימוד שיטה זו היו רק במרכז ובצפון ועל כן ימימה היא הסנונית הראשונה שמדריכה בדרום.

בשיחה הוזכר גם מקומו הנכבד של הקב"ה בתהליך מופלא זה, ולכן עלינו להיות מוכנות לכל, כולל דברים שעליהם לא חשבנו ולא תכננו.

בקהל היו כמה נשים שבע"ה תהיה להן הזדמנות להשתמש בשיטה זו בקרוב (אם תרצינה, כמובן), ואולי לספר לנו על החוויה ממקור ראשון.

היה מעניין ופורה, תודה לך, ימימה, על שהקדשת מזמנך ובאת לספר ולחדש לנו על נושא חשוב זה, ואנו מאחלות לך, שתהיה לך הצלחה רבה והרבה עבודה.

תודה רבה גם לחמי ולחנהל'ה, אשר דואגות להביא לנו מידי חודש שיחות מעניינות מפי בני הקיבוץ...מומלץ!!!

מיכל הימן

למיכל ולאיתן הימן, למרים שלמון ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה – נינה, בת לרעות ולאסף אביעד

שתגיו לשמחה ולנחת!

משנכנס אדר מרבין בשמחה

חניכי בני עקיבא ומדריכיהם, עזרו לנו לזכור שחודש אדר הגיע ואיתו גם ברכת השמחה! יישר כח לכם.

לא ברור איך נעבור את החודש בלי יעקב "האיש בעל אלף הכובעים" ונאחל לו רפואה שלמה במהרה. שנזכה לחודש של בשורות טובות ושמחה עד דלא ידע.

לתת את הנשמה ואת הלב ולדעת לפרגן

תחת כותרת זו התקיים לפני שבועיים וחצי אירוע הפרידה לבוקי, בסיומן של אחת עשרה שנים מבורכות בתפקיד מזכיר הקיבוץ. המזכירות וצוות הניהול סיירו במספר מקומות, כשגולת הכותרת הייתה ביקור מרגש בכפר השיקומי "עלה נגב" . נפגשנו עם דורון אלמוג מיסד הכפר, סיירנו בכפר המיוחד בהדרכתה של חגית לנדסמן, חברתנו המנהלת את יחידת השיקום בכפר ושמענו דברים נרגשים היוצאים מהלב מבוקי. יודעי דבר מדווחים שלא נותרה עין יבשה בחדר... מי ייתן ונדע לפרגן לבעלי התפקידים ולעוסקים בצרכי ציבור, להכיר להם טובה ותודה.

קהילה מתבגרת

אשרינו מה טוב חלקנו וותיקינו מאריכים ימים בטוב. הדבר מהווה זכות גדולה לצד חובה להיערך בהתאם. אני מבקש לציין שלושה דברים בהקשר הנ"ל:

א. שירותים בבית העלמין – כחלק מתכנית אב רחבה של שיפוץ בית העלמין והתאמתו לצרכים של קהילה מתבגרת, נחנך בימים אלה מבנה השירותים החדש בבית העלמין. המבנה כולל שני תאי שירותים, שרותי נכים ומחסן. אני מקווה שממש בקרוב תפרסם החברה קדישא נהלי שימוש ותחזוקה. תודה לכל העוסקים במלאכה: אתי, יואל, בניה, אשר, יחזקאל, איתן הימן, חגית רפל ואליסף.

ב. קלנועיות – ודאי הבחנתם בשלטים מאירי עיניים שנתלו באזור הכניסה לחדר אוכל, כדי שכולנו נזכור לכבד את ותיקינו בעלי הקלנועיות ונחנה את אופנינו הצעירות, במתקנים שבמרחב, גם אם זה דורש הליכה של עוד עשרה מטרים. אנחנו משלבים זאת עם פעולה חינוכית של "והדרת פני זקן".

ג. תעסוקה ופנאי בגיל השלישי והרביעי – בפורום המזכירים האחרון, ייחדנו פרק נרחב לחשיבה ולימוד בנושא וגם אצלנו, מש"א וועדת ותיקים משקיעים חשיבה רחבה, יחד עם גורמים מקצועיים חיצוניים מתוך כוונה לקדם ולפתח את הנושא. בינתיים מתרחבות היציאות לבלוי במרחבי הקניות הסמוכים לנו ובקולנוע וישנה היענות יפה. אנחנו מקווים מאד להתקדם משמעותית גם בפרק התעסוקה במהלך 2017.

ערוצי הטלוויזיה

כפי שהזכרתי באסיפה, אנו מודעים לבעיות הקשות בתפקוד ערוצי הטלוויזיה מהמוקד. צוות מקצועי בוחן את האפשרויות השונות כולל פתרונות מחוץ לקופסא. כל פתרון טומן בחובו יתרונות וחסרונות ונצטרך לקבל החלטות אמיצות לטובת כולנו. ברגע שתהיינה לנו תובנות ברורות ניידע את הציבור.

אורחת חשובה

בשבוע שעבר זכינו לביקור חשוב בחברת הנוער "נקודת חן". לחברת הנוער הגיע מנכ"לית משרד החינוך הגב' מיכל כהן עם פמליה גדולה בליוויו הצמוד של ראש המועצה שלנו. מחצי שעה של ביקור מתוכנן, יצא מפגש מרגש ועוצמתי של כמעט שעה עם הצוות החינוכי ונציגות הבנות. במרכז הפגישה עמדו הצרכים המיוחדים של הפנימיה שטרם קיבלו מענה ובמיוחד ההסעות למוסדות החינוך. אנחנו פועלים בכל הכח לממש את ההבטחות והרצון

הטוב שהוצגו בפגישה ולאחריה, בעיקר לאור העובדה שביום שלמחרת, הודיע המנכ"לית המצליחה, על כוונותיה לפרוש מתפקידה בקרוב.

אוכל קדימה אוכל

כחלק מניתוח התקציבים והיערכות לצמצום והתייעלות, הגענו להבנה שחייבים לבצע עדכון סולידי של 3% במחירי המזון בחדר האוכל. השינוי לא יכלול את הסלטים שמחירם עודכן במהלך 2016. הנהלת ענף המזון יחד עם יחידת המחשב נערכים לביצוע המהלך, תוך הסכמה והבנה עם הנהלת הקייטרינג, שפירות ההתייקרות יכנסו לתקציב ענף המזון ולא יועברו לקייטרינג.

מודל מעש"ה – אסור להחמיץ

במהלך השתלמות חשובה לצוותי הרווחה של צח"י, לפני כחצי שנה, נחשפתי למודל מיוחד של עזרה ראשונה רגשית במצבי חירום. המודל פותח על ידי אדם מיוחד וצנוע ד"ר משה פרחי ממכללת תל חי שבצפון, חבר קיבוץ אורטל. המודל עוסק בארבעה כללים פשוטים שכל אחד מאתנו יכול לבצע, על מנת לסייע לבן משפחה או חבר שחווה אירוע טראומתי זה עתה. וזאת כדי למנוע פיתוח תסמינים טראומתיים בהמשך. מחלקת חוסן במועצה, יוזמת מפגש של לימוד ותרגול יחד עם ד"ר משה פרחי ואני ממליץ בחום לכל מי שיכול, לפנות מזמנו ולהגיע למפגש חשוב זה. המפגש יתקיים בע"ה ביום רביעי כ"ד אדר (22.03) בין השעות 17:45 – 21:00 במועצה ויכלול לימוד ותרגול. חובה להירשם אצל מירב במשרד מנהל הקהילה.

דברים ידועים שלתזכורת זקוקים...

א. חניית רכבים בשבתות וחגים – קיבלנו על עצמנו להחנות את הרכבים בחניות מרכזיות ומסביב לקיבוץ. זיכרו את הכלל וידעו גם את האורחים שלכם, בבואם לשבת.

ב. מגבונים לחים – ושוב סתימות ביוב... ושוב מגבונים הם הגורם. אנא עשו מאמץ וזכרו את הסיסמא: " המגבונים לפח וכולנו נשמח".

ג. הוצאת ציוד וגרוטאות מחוץ לבית – אנו חוזרים ומבקשים, ציוד גדול שלא נכנס לפח, יש לתאם את הוצאתו ופינויו עם אלי סימון בטרם הוצאתם אותו לרחוב.

חודש טוב ושמח ושבת

שלום ומבורך

נחום

פסיכולוגיה בהרבה ערושים

מאת: יהודה ברט ז"ל

היה זה בשנה הראשונה לישיבתנו במחנה אוהלים באחת השכונות הצפוניות של העיר נתניה והכינונו עצמנו לעלייה להתיישבות על פי החלטת המוסדות המיישבים.

באוהל שלנו גרו יעקב ילין - שהיה היפוכונדר ועוד נעסוק בו בסיפור אחר, יהודה שלמון, יוסק ששמו האמיתי היה אברהם שטייגר וכמובן גם אני גרתי באותו אוהל.

ויהי היום ודחפו לנו מיטה נוספת אל האוהל בעבור חבר חדש: שפירא שמו. אותו שפירא נמוך קומה היה, כתפיו צרות ובנוסף צמצם עצמו עד למינימום שלא להפריע לאיש.

בלילה - בטרם שינה - שמענו את שפירא אומר וחוזר ואומר משפט אחד וזו לשונו: 'מדי יום ביומו אני הולך וטוב בכל מובן ואופן'. מדי יום ביומו אני הולך וטוב' וכ' וכו'.כאשר שאלנו אותו מה פשר טקסט זה סיפר לנו כי הדימוי העצמי שלו נמוך, הוא סובל מרגשי נחיתות ועל כן היה לאחרונה בטיפול פסיכולוגי. והנה אותו פסיכולוג הבטיח לו שאם יקפיד לשנן ולחזור ולשנן טקסט זה מדי לילה 30 פעם כי אז ישתפר מצבו עד לבלתי הכר.

ואנחנו – שותפיו לאוהל - היו לנו ספקות לגבי יעילות הטיפול אבל מתוך הזדהות עם חברנו החדש אמרנו יחד עמו במקהלת דיבור את ה'מדי יום ביומו אני הולך וטוב בכל מובן ואופן'. היה מי שהחזיק מעמד עד סוף השלושים והיו שתרדמה נפלה עליהם כבר בפעם החמישית, השמינית או ה-20. והיה לו תחביב לשפירא שלנו. כצפוי גם תחביבו היה שונה ומשונה... הוא אסף גרוטאות, מכל סוג ומין והביאם האהלה. אולם עד כאן! אמרנו – יש גבול לכל בלבול! ואסרנו עליו בתכלית איסור להכניס את הגרוטאות אל תוך הסלון שלנו. בהעדר ברירה אחרת ערך שפירא את גרוטאותיו מסביב, סביב לשתילי האוהל וכך הצליח להשגיח על האוסף וליהנות ממנו. כליל תפארת האוסף היה קצה שבור של עוגן ספינה שאותו משך שפירא המסכן על אף משקלו הכבד משפת הים עד אלינו מרחק קילומטר עד שניים.

יום אחד קיבלנו מטעם לשכת העבודה יום-עבודה בפינוי מגרש מגרוטאות כי כן עמדו להקים עליו בית. שמע שפירא גרוטאות ואורו עיניו וכמובן היה זה הוא שנשלח לעבוד שם באותו יום והוא חזר הביתה מאושר, ידיו וכן... כיסיו מלאים כל טוב.

באותו לילה לאחר ששינן שלושים פעם את פסוקו: מדי יום ביומו אני הולך וטוב בכל מובן ואופן הוסיף –כך שמנו לב עוד חצי פסוק: "אני הולך וטוב!" ולא יסף.

למחרת קם שפירא, הלך ועזב אותנו לאנחות. מקצת גרוטאותיו לקח עמו ומקצתן הותיר לנו למזכרת. ואנחנו לא ידענו אנה פנה אך לא אחת חזרנו - יוסק, שלמון ואני בטרם שינה על משפט: 'מדי יום אני הולך וטוב בכל מובן ואופן'.

לאחר שנים הופיע בשטח איש, עוז והדר לבושו, יצא מתוך מונית והתעניין אצל מי שהתעניין האם יעקב ילין, שלמון, יוסק או אני בין החיים בקיבוץ הזה.

היפנו אותו אליי והשמחה היתה רבה. התברר שהיה לסוכן אצל אותו קבלן שפינה בעבורו את הגרוטאות מן המגרש, אסף אלטה זאכן (חפצים משומשים) בירר ומיין עד שעלה בדרגה והיה למשגיח על סוכנים אחרים ועד שהיה לשותף מלא, לקבלן, והוא עושה חייל בעבודתו ומתפרנס בכבוד.

שמחתי בשמחתו אך לא יכולתי להימנע מן השאלה המסקרנת: האם עדיין אומר הוא, חוזר ואומר את הטקסט של אותו פסיכולוג: 'מדי יום ביומו'...

כן-כך השיב לי שפירא - אלא בשינוי נוסחא. כיום –כך סיפר, הוא אומר: מדי יום ביומו הולך לי וטוב בכל מובן ואופן.

מה רבו מעשיך ה'...

(ט' באדר – יום פטירתו של חברנו יהודה ברט ז"ל)